

Kahser: Maa jeg gøre en Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Kahser: Da Udvalgets Ordfører og jeg i Fredags sagde til Formanden, at vi ventede at kunne afgive Betænkningen i Løbet af Fredagen i alt Fald om Aftenen, tilføjede jeg, som den ærede Formand bemærkede, at det var muligt, at Mindretallets Udtalelse først vilde komme bagefter. Det ærede Mindretal har derved slet ikke tabt andet, end at hans Udtalelse ikke fulgte vor Betænkning. Han sagde, at den først kunde komme næste Formiddag, og Udvalget og jeg som dens Formand kunde ikke finde nogen Anledning til ikke at opfylde det Løfte, vi havde givet Formanden, at afgive Betænkning om Fredagen, da den var vedtagen og underkrevet, for at Mindretallet kunde have den fornøjelse, at hans Udtalelse netop fulgte med Udvalgets Betænkning. Hans Bemærkninger vilde jo komme næste Dag, og denne Fremgangsmaade svækkede aldeles ikke Betydningen af dem, saa jeg kunde ikke se, at der deri skulde være noget enten nærgeaaende mod ham eller for Sagen overhovedet af Betydning. Jeg troede derfor, at det var ganske i sin Orden, at vi afgav Betænkningen, saa snart den var færdig, og at Mindretallet sit Beslighed til at afgive sin Betænkning den næste Dag, næste Formiddag, mente det ærede Medlem, og deri forekommer der mig ikke nogen Grund for ham til nogen Beklagelse i saa Henseende.

Det. Hansen: Naar det erindres, at det ærede Udvalg har haft dette Lovforslag under Forhandling i c. 4 Maanedes, og naar vi se, at Udvalget kommer med Forslag, som indeholder helt nye Principper, hvorved den Hoveddistinction, hvorefter Staten skulde paalægges, og som den ærede Finansminister havde foreslaaet i Lovudkastet, er forladt, og der sættes et helt nyt Princip i Stedet for, saa synes jeg nok, at vi menige Medlemmer af dette Ting have nogen Grund til at beklage os over, at vi have faaet stiger og skriver 2 Dage til at overveje, hvilke Ændringsforslag vi maatte ønske at fremsætte, vi have jo i Virkeligheden ikke haft mere end Lørdag og Søndag. Jeg har nu søgt at gøre min Pligt og har stillet en Række Ændringsforslag. Jeg beklager dog, at jeg ikke har havt Tid til at konferere med mine Meningsfæller derom, jeg har maattet gøre det paa eget Ansvar, og jeg tør heller ikke paastaa, at jeg, naar der levnes saa

kort Tid til baade at granske de ny Principper fra Udvalgets Side og Entelthederne, skulde have været i Stand til at træffe det rette. Jeg har stillet disse Ændringsforslag, fordi jeg ansaa det for min Pligt, specielt da det er mit politiske Standpunkt, at jeg vil behandle enhver Lov, enhver Sag efter sin saalige Fortjeneste, og jeg vil bidrage mit efter Evne til, at enhver Lov, der passerer gennem Landstinget, kan blive saa god og fuldendt som mulig. Derfor har jeg, hvor jeg har fundet Mangler og noget at rette, søgt at raade God derpaa ved at stille disse Forslag. Vi ere jo ved 2den Behandling, og selv om de i formel Henseende ikke maatte findes at have truffet det rigtige, vil der altjaa mellem 2den og 3dje Behandling være Tid til at tage Forslagene under Overvejelse, og det skulde glæde mig, om adskillige af disse Forslag maatte blive overvejede i Udvalget, saa at de maasse ville finde Raade ved 3dje Behandling, selv om der skal lidt Tid til at sætte sig ind i dem. Jeg skal naturligvis ikke ved denne 2den Behandling komme ind paa almindelige politiske Betragtninger. Jeg forbeholder mig min Stilling til Lovforslagets 3dje Behandling og navnlig til at stemme imod Lovforslagene, for saa vidt det ikke kommer til at foreligge i en saadan Stikfælde, at jeg finder, at det fortjener at forlade Rigsdagen eller at gaa over til det andet Ting. Men det vil jo ses, at navnlig to af de Ændringer, jeg har tilladt mig at stille, nemlig Ændringerne under Nr. 1 og 11 have en temmelig almindelig Betydning, fordi de vedrøre Hovedprincipperne i Lovforslaget, som jeg vil ikke kunne undgaa at komme til at tale om Sagen i sin Almindelighed; men jeg haaber ikke, at den højtærede Formand vil finde, at jeg derved overskrider Realerne for en Sags 2den Behandling. Jeg maa maasse gøre den almindelige Bemærkning, at det forekommer mig, at det ærede Udvalgs Betænkning er overmaade tilknappet. Vi saa ikke de Oplysninger, der vistnok ere saa vigtige, at man kunde have ventet dem, i Særdeleshed efter saa langt et Arbejde som det, Udvalget har ofret paa denne Sag. Der mangler den Statistisk, som man skulde kunne støtte sig paa, naar man gør en saadan Principforandring som den, Udvalget har gjort i Ministeriets Forslag. Den højtærede Finansminister havde ledt sig sit Forslag, der hvilede paa Principet om Adskillelse mellem Overgær og Undergær, med en Statistisk, hvoraf man dog nogenlunde kunde slutte sig til den finansielle Betydning af dette Lovforslag. Der staaes i Bemærkninger til Lovforslaget, at hele For-